

vedtaget, og L 140, som kommer efterfølgende – tre lovforslag, som pålægger domstolene flere og nye opgaver, samtidig med at regeringen skærper ganske betragteligt i de penge, man giver til domstolene.

Vi har forsøgt i processen at få ministeren i tale på dette punkt, dels via spørgsmål, men også via samråd, og vi må ærligt erkende, at vi ikke er kommet så langt. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at ministeren i dag ville forholde sig til problematikken.

Kl. 9.05

Domstolsstyrelsen skriver i sin beretning for 2001, at regeringen nu ødelægger et ellers positivt udviklingsforløb, og siger faktisk også, at hvis regeringen fortsætter uden fornyede overvejelser, så mener Domstolsstyrelsen ikke, at domstolene kan løse deres opgaver på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde. Man kan ikke løse sine opgaver på en forsvarlig og hensigtsmæssig måde. Det synes vi jo et eller andet sted burde give ministeren grund til at overveje: Hvad så?

Jeg spurgte statsministeren i går aftes, om statsministeren var opmærksom på problemet. Og statsministeren tilkendegav faktisk, at hvis der ville vise sig et problem, så var regeringen parat til at afsætte de fornødne bevillinger. Vi synes, det er ret evident, at der bliver problemer, når Domstolsstyrelsen skriver, som de gør både i høringssvar og senest i deres beretning.

Derfor synes jeg, vi har brug for at vide fra justitsministeren for det første: Erkender ministeren, at der er et problem?

For det andet: Kunne vi få bare skitsen af en løsning på problemet?

Vi synes faktisk at have påpeget ganske mange gange over for ministeren, at det er temmelig alvorligt, at ministeren beder Folketinget om at tage stilling til tre lovforslag, hvis konsekvenser ministeren ikke viser nogen løsningsforslag på.

Jeg synes, ministeren skal bruge denne sidste lejlighed til at rette op på den fejl.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er lidt mærkværdigt, at man til tredjebehandlingen, hvor vi skal vedtage en ændring af retsplejeloven, der drejer sig om forbedret vidnebeskyttelse, så alene skal diskutere finanspolitik. Det er jo det, den socialdemokratiske ordfører lægger op til. Jeg kan da godt huske, at da Socialdemokraterne var i regering, sagde man rent ud, at finanspolitikken skulle

styre kriminalpolitikken. Men sådan kan det ikke være, sådan bør det ikke være.

Det, der skal diskuteres og tages stilling til i dag, er, om Socialdemokratiet vil stemme ja til ændringerne om den forbedrede vidnebeskyttelse, således at visse vidner ikke behøver at stå med et skilt i retssalen, hvorpå der står, hvad de hedder, så den tiltalte rockerkonge kan se det. Det er det, det lovforslag handler om. Vi ønsker en forbedret vidnebeskyttelse. Vi ønsker ikke, at alle vidner skal fortælle den tiltalte, hvem de er.

Der bliver nu mulighed for, at domstolene kan tage stilling til, om der i ganske få tilfælde vil blive mulighed for, at tiltalte ikke får at vide, hvem vidnet er.

Der er masser af afgørelser, som domstolene er nødt til at træffe hver eneste dag i retssalen. Der er i forvejen i retsplejeloven en lang række bestemmelser, der ligger meget tæt op ad denne nye bestemmelse: Om dørene skal lukkes, om tiltalte skal føres ud, mens et vidne afgiver forklaring, osv. osv. Det er det, domstolene er ansat til, og det kan domstolene godt håndtere.

Hvilke midler, der skal afsættes til domstolene de kommende år, kan blive diskuteret ved en senere lejlighed. Men jeg vil stærkt advare mod den sammenkobling.

Jeg er fuldkommen enig med fru Sandy Brinck i, at hvis en regering fremsætter og får vedtaget et forslag, der medfører udgifter, så må man naturligvis tage de økonomiske konsekvenser, men at begynde her under tredjebehandlingen af lovforslaget om ændring af retsplejeloven pludselig at få det til at blive det afgørende er jo helt ude af proportioner. Det her drejer sig om vidnebeskyttelse, og uanset hvad domstolene selv siger, så vil jeg nu sætte et stort spørgsmålstegn ved, at det her skulle være specielt udgiftskrævende.

Anne Baastrup (SF):

Fru Sandy Brinck har valgt at tage debatten om de tre lovforslag under det her lovforslag. Sagen er jo i al sin enkelhed den, at vi ikke har fået at vide, hvilke konsekvenser de her tre lovforslag får, plus at der jo også er lavet en ændring af reglerne for udgang.

Kl. 9.10

Det, det jo handler om, er, at vi nu ser frem til, at i forsøget på at lave borgerlig retspolitik kommer ofret til at vente på domstolsbehandlingen, ofret kommer til at vente på, at den pågældende, der er blevet dømt, skal afsone. Det ønske, som regeringen har for at imødekomme den såkaldte